

Ὅθεν ἀνεχώρησε πλήρης ζήλου καὶ ἐλπίδος, ἀπόφασιν ἔχων ν' ἀρχίσῃ ἐκ τοῦ μύλου, καὶ νὰ ἐπανεέλθῃ ἐκεῖ πολλάκις, εἰάν, κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν, δὲν ἐμάνθανεν ὅ,τι ἐπεθύμει.

Δὲν εἶχεν, ἄλλως τε, ν' ἀσχοληθῇ μῆτε διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀγγλου, μῆτε διὰ τὸν πύργον τοῦ Σεκινύ, καθόσον ὁ γέρον Λεκὸκ εἶχεν ἀναδεχθῇ τὰς δύο ταύτας ἐπιθεωρήσεις.

Καθ' ὁδόν, ὁ Πιεδοῦσης, καταστὰς ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ὁ ἐκ τοῦ Δελφινάτου Παλαδρουῦ, εἰσῆλθεν εἰς πολλὰς καλύβας καὶ ἐπώλησεν ἐμπορεύματα τινά. Τὸν ὑπεδέχοντο τοσοῦτ' ἄλλον καλλίτερον, καθόσον οἱ ὅμοιοι αὐτοῦ ἔπαυσαν ἀπὸ τινων ἐτῶν νὰ συχνάζωσιν εἰς τὰς λίαν ἐγγὺς τῶν Παρισίων μέρας ταῦτα.

Ἐφαίνετο συγκαταβατικὸς ἐπὶ τῶν τιμῶν, καὶ δὲν παρέλειπε νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας περὶ τῶν οἰκιῶν, ἔνθα ἡδύνατο νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ ἐπώλῃ τὰ εἶδη του.

Οἱ ἄνθρωποι ἀπῆντων αὐτῷ εὐχαρίστως, ὅταν ὅμως ἐξεφράζετο πλαγίως περὶ τοῦ μύλου τῆς Ὑβέτ, ἔσειον τὴν κεφαλὴν καὶ ἐσιώπων.

Ἀναμφιβόλως, οἱ κρατοῦντες τὸν ἐν λόγῳ μύλον ἐνέπνεον αὐτοῖς τρόμον τινά.

Ὁ Πιεδοῦσης ἔλαβεν ὑπὸ σημείωσιν τὸ πλήρες σημάσις σύμπτωμα τοῦτο, καὶ ἐδραϊώθη ἐν τῇ ἀποφάσει του νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ τῷ διαφύγωσιν οἱ μυλωθροὶ πρὶν ἀνακαλύψῃ τὰ μυστικὰ των, εἰάν πράγματι εἶχον τοιαῦτα.

Μετ' οὐ πολὺ ἔφθασεν εἰς τὴν φάραγγα τῆς Ὑβέτ, καὶ ἐξεπλάγῃ, ὅπως καὶ ὁ κύριος Λεκὸκ, ἐκ τῆς ἀγρίας θέας τῆς τοποθεσίας.

Ὁ μύλος ἦτο πάντοτε σιωπηλός, ὁ δὲ ψευδὴς πλανόδιος πωλητὴς ἡδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἦτο ἀκατοίκητος, εἰάν δὲν παρετήρει ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι ἐξήρχετο καπνὸς ἐκ μιᾶς καπνοδόχης τῆς στέγης.

Διὰ ταχέως βλέμματος παρετήρησε τὰ περίξ. Τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀγγλου, τὴν ἐπὶ τοῦ ρύακος μικρὰν γέφυραν, ἀληθῆ γέφυραν, κατεσκευασμένην ὀλίγον ἄνωθεν, ἐτέραν γέφυραν ἐπὶ τῆς Ὀργῆς, καὶ πολὺ ἀπωτέρω, τὴν οἰκίαν μετὰ τοὺς δύο πύργους, ἥτις εἶχε προσελκύσει τὴν προσοχὴν τοῦ κυρίου Λεκὸκ.

Εἶτα, κατῆλθεν εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ διέβη τὴν Ὑβέτ, διελθὼν διὰ τῆς ξυλίνης γεφύρας.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἔφθανεν εἰς τὴν δεξιὰν ὁχθὴν, παρετήρησεν αἰφνης τὸν προῖσταμένον του συνδιαλεγόμενον μετ' ἐνὸς χωροφύλακος εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κήπου τοῦ Ἀγγλου.

Τὸ θέαμα τοῦτο ἐξέπληξε καὶ σπουδαίως ἀνησύχησεν αὐτόν. Τὸ ν' ἀναμνησθῇ ἡ χωροφυλακὴ εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ γέροντος Λεκὸκ, τοῦτο ἦτο ὅ,τι δυσῆστον ἡδύνατό τις νὰ φαντασθῇ, ὁ δὲ Πιεδοῦσης ἀμφιταλλαντεύετο πρὸς στιγμὴν ἂν ὤφειλε νὰ ἐπέμβῃ.

Ἐννόησεν ὅμως ἀμέσως ὅτι ἡ ἐπέμ-

βασίς του θὰ ἐβλαπτε, θὰ κατέστρεφεν ἴσως τὰ πάντα.

Ἄλλως τε, καθυσχύχασεν ὀλίγον, βλέπων ὅτι ὁ προϊστάμενός του ἐφαίνετο πολὺ ἡσυχος, καὶ ὅτι ἐβάδιζε παραπλεύρως μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἐξουσίας.

Τῷ ἐφάνη μάλιστα ὅτι ὁ κύριος Λεκὸκ, ἀπομακρυνόμενος, ἐκίνει τὴν χεῖρά του ὀπίσθεν του, καὶ ἐξέλαβε τὸ σημεῖον τοῦτο ὡς πρόσκλησιν.

Ἐσκέπτετο ἐπίσης ὅτι τὸ ἐσπέρας θὰ ἐμάνθανε ποῦ ἔπρεπε νὰ βασισθῇ ἐπὶ τοῦ παραδόξου τοῦτου συμβεβηκότος, ἀφοῦ ὁ πατήρ τοῦ Λουδοβίκου ὤφειλε νὰ εὑρεθῇ κατὰ τὴν δεκάτην ὥραν ὀπίσθεν τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως καὶ τὴν προτεραίαν.

— Θὰ δουλέψω καλλίτερα τὸν ἀρχηγόν, συνεπέρανεν, ἂν ἐργασθῶ ἐδῶ, παρὰ ἂν τρέξω τὸ κατόπι του.

Χωρὶς δὲ ν' ἀσχοληθῇ περισσότερον περὶ τοῦ χωροφύλακος, ὅστις, ἄλλως τε, οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωκεν εἰς αὐτόν, ὁ Πιεδοῦσης ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν τοῦ μύλου.

[Ἔπεται συνέχεια].

Χ. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ

ΟΥΓΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ

[Συνέχεια].

— Γνωρίζω κάλλιστα ὅτι εἶχες λησμονήσει καὶ τι, εἶπεν. Εὐρίσκεσαι ἐνταῦθα πρὸ μιᾶς ὥρας ἤδη, καὶ ἀληθῶς, τίποτε δὲν μοι εἶπες ἀκόμη. Ἀρχισον λοιπὸν ἀμέσως.

Ὁ πρὸς Ἰούλιος ἤρχισεν ὡς ἐξῆς:

— Ὅπως σὰς τὸ εἶχον ἀνακοινώσαι καὶ εἰς τὴν ἐπιστολήν μου, Λαίδη Ζάνετ, μετέβην εἰς Μαγχάιμ καὶ ἐκεῖ ἔμαθον λεπτομερῶς ὅ,τι ἐγνώριζον ὁ Πρόξενος καὶ οἱ ἱατροὶ τοῦ Νοσοκομείου. Οὐδὲν νεώτερον οὔτε βεβαιότερον. Ἐλάβον καὶ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας δι' ὧν ἔμελλον νὰ εὐρὼ τὸν Γερμανὸν χειρουργόν. Ἐνθυμεῖται οὗτος κάλλιστα τὴν τρομερὰν ἐγχείρησιν, ἣν ἐνήργησεν ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς ἐκείνης, ἀλλ' οὐδὲν δύναται νὰ μοι εἴπῃ περὶ τῆς ταυτότητος αὐτῆς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ψυχικὴν κατάστασίν της, μοι ἀνεκοίνωσέ τι σπουδαιότατον. Μοὶ διηγήθη ὅτι ἐξετέλεσε παρομοίαν ἐγχείρησιν ἐπὶ ἐτέρου προσώπου, πληγωθέντος ἐπίσης εἰς τὴν κεφαλὴν ὑπὸ ὀβίδος εἰς τὴν μάχην τοῦ Σολφερίνου. Ἦτο στρατιώτης τις, θεραπευθεὶς μὲν, ἀλλ' ἀπρὸ μείνας φρενοβλαβής. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη εἶνε εὐρύτατον πεδῖον εἰκασιῶν, συμπερασμάτων καὶ ὑποθέσεων. Δὲν συμφωνεῖτε μὲ τὴν γνώμην μου ταύτην;

Ἡ Λαίδη Ζάνετ μόλις εἶχε συνέλθει ἐκ τῆς προηγηθείσης ταραχῆς της.

— Βεβαίωτατα, ἀπήντησεν. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἡδύνατο νὰ συμβάλῃ ὅμως, ὅπως διαφωτίσῃ ἐκείνους μόνον, ὅσοι ἤθελον διαφυλάττει ἀμφιβολίαν τινὰ περὶ

τῆς φρενοβλαβείας τῆς δυστυχοῦς προστατευομένης σου. Ἐγὼ ὅμως οὐ μόνον δὲν ἀμφιβάλλω, ἀλλὰ καὶ εἶμαι βεβαία τοῦναντίον. Ἡ διήγησίς σου εἶνε πληκτική, Ἰούλιε. Σύντόμουςέ την διὰ νὰ φθάσῃ ταχέως εἰς τὸ τέρμα. Ἐθεσες τὴν χεῖρά ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῆς Μέρσης Μερρίκ;

— Ὁχι!

— Ἐμαθές τι περὶ αὐτῆς τοῦλάχιστον;

— Οὐδὲν ἀπολύτως. Δὲν συνήντησα ἡ δυσχερεῖας μόνον ἐξ ὧν τῶν μερῶν. Τὸ γαλλικὸν φορητὸν νοσοκομεῖον, παρὰ συρθὲν εἰς τὰς συμφορὰς τῆς Γαλλίας, διελύθη. Οἱ Γάλλοι τραυματίαι, αἰχμάλωτοι ἐν Γερμανίᾳ, οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ποῦ εὐρίσκονται. Ὁ Γάλλος χειρουργὸς ἐφονεύθη εἰς τινὰ μάχην, οἱ δὲ βοηθοὶ του ἐξηφρανίσθησαν. Ἡρχίζον λοιπὸν ν' ἀπελπίζωμαι ὅτι θὰ ἐξακριβώσω τι, ὅταν ἡ τύχη αἰφνιδίως ἔθηκεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μου δύο Γερμανοὺς στρατιώτας ἐξ ἐκείνων, οἵτινες εὐρέθησαν ἐν τῇ γαλλικῇ καλύβῃ. Μοὶ ἐπανελάβον οὗτοι πᾶν ὅ,τι ὁ Γερμανὸς χειρουργὸς εἶχεν εἰπεῖ εἰς τὸν Πρόξενον καὶ πᾶν ὅ,τι μοὶ ἐπεβεβαίωσεν ὁ Ὁράτιος, τοῦτέστιν ὅτι οὐδεμίαν νοσοκόμον εἶδον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ὅτι ἂν ὑπῆρχε τοιαύτη, οἱ Πρόωσοι θὰ τὴν εὐρίσκον βεβαίως περιθάμπουσιν τοὺς Γάλλους τραυματίας, ὁ δὲ Σταυρὸς τῆς Γενεύης πληρέστατα θὰ ἐπήρκει ὅπως ἐξασφαλίσῃ αὐτήν. Οὐδεμία γυνή, φέρουσα τὸ τιμητικὸν τοῦτο σῆμα, ἤθελε δευχθῇ τόσον ἀξιοκαταφρόνητος, ὥστε νὰ καταλίπῃ τοὺς τραυματίας πρὶν ἢ οἱ Γερμανοὶ καταλάβωσι τὸ μέρος ἐκεῖνο.

— Ὡστε, διέκοψεν ἡ Λαίδη Ζάνετ, οὐδὲν ἴχνος γυναικὸς ἀνεκάλυψας, φερούσης τὸ ὄνομα Μέρση Μερρίκ;

— Οὐδὲν, ἀπήντησεν ὁ Ἰούλιος, συμφώνως καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Ἀγγλου ἱατροῦ, ἥτις φαίνεται ὀρθή. Φρονεῖ οὗτος, ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη εἶνε αὐτὴ ἡ Μέρση Μερρίκ.

Ἡ Λαίδη Ζάνετ ὕψωσε τὴν χεῖρά, ὡς ἔχουσα νὰ παρατηρήσῃ τι.

— Καὶ σὺ καὶ ὁ ἱατρὸς φαίνεσθε ὅτι συναρμολογεῖτε τὰ πράγματα κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σας, εἶπεν. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ τι τὸ ἀδύνατον εἰς ὅλα ταῦτα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐσκέφθης οὔτε σὺ οὔτ' ἐκεῖνος.

— Ὅποιον, θεῖά μου, σὰς παρακαλῶ;

— Ὅμιλετε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας περὶ τῆς ἀνοήτου διαβεβαιώσεως τῆς γυναικὸς ταύτης, ἰσχυριζομένης, ὅτι ἡ Χάρις εἶνε ἡ νοσοκόμος, ἥτις ἐγένετο ἄφαντος, καὶ ὅτι αὕτη ἡ ἰδίᾳ εἶνε ἡ Χάρις. Ἀλλὰ δὲν σκέπτεσθε ὀλίγον νὰ δικαιολογήσητε καὶ πῶς αὕτη γνωρίζει τὸ ὄνομά μου καὶ τὴν διεύθυνσίν μου καὶ πῶς εἶνε πληρέστατα ἐνήμερος περὶ τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Χάριτος. Ὁμολογῶ ὅτι τοῦτο εἶνε ἀνίχνημα διὰ γυναῖκα τόσον συνήθους διανοητικῆς ἀναπτύξεως ὅπως εἶμαι ἐγώ. Ὁ ἰκανὸς ἱατρὸς καὶ φίλος σας δύναται νὰ τὸ διευκρινίσῃ;

— Θέλετε νὰ σὰς ἐπαναλάβω τί μοι

εἶπεν, ὅταν τὸν εἶδον τὴν πρωίαν ταύτην;

— Ὁ ἀ διακρέσῃ τοῦτο πολὺ;

— Ἐν λεπτόν περιέπου.

— Με ἐκπλήσσεις εὐαρέστως. Ἐξακλούθησον.

— Ἐπιθυμεῖτε νὰ μάθητε πῶς ἡ δυστυχὴς ἐκείνη γυνὴ ἠδυνήθη νὰ γνωρίζῃ τὸ ὄνομά σας καὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς δεσποινίδος Βράδον; ὑπέλαβεν ὁ Ἰούλιος. Λοιπόν, ὁ ἱατρὸς εἰκάζει ἢ ὅτι ἡ δεσποινὶς Βράδον θὰ ὠμίλησεν ἱσως περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ὑποθέσεών της, ὅταν συνηγηθῇ μετὰ τῆς ξένης ἐν τῇ γαλλικῇ καλύβῃ, ἢ ὅτι αὕτη θὰ ἔλαβε κρυφίως γινώσιν τῶν ἐγγράφων τῆς δεσποινίδος Βράδον. Συμφωνεῖτε ἕως ἐδῶ με τὸν ἱατρὸν;

Διὰ πρώτην φοράν ἡ Λαίδη Ζάνετ ἐγένετο προσεκτικὴ.

— Πληρέστατα, ἀπάντησε, δὲν ἀμφισβάζω ὅτι ἡ Χάρις θὰ ὠμίλησεν, ἀσυνέτως, περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἄλλη, συνετωτέρα αὐτῆς, ἐρύλαξε δι' ἐαυτήν.

— Κἀλλιστα! Συμφωνεῖτε ἐπίσης, ὅτι ἡ φωτεινὴ ἰδέα ἥτις ἐνεφύλευεν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς γυναικὸς ταύτης, καθ' ἣν στιγμὴν ἐτραυματίσθη ὑπὸ τοῦ μύδρου, ἦτο ἀκριβῶς αὕτη: ἡ δεσποινὶς Βράδον καὶ αἱ ὑποθέσεις της; Ἰδοὺ ὅτι σὰς φαίνεται βεβαίως ἀληθοφανὲς τοῦτο. Καὶ τί συνέβη κατόπιν; Ἡ τραυματισθεῖσα ἀνεκλήθη εἰς τὴν ζωὴν χάρις εἰς μίαν ἐγγείρῃσιν καὶ ἀρχίζει νὰ παραληρῇ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Μαγχάιμ. Διακοινοῦντων τῶν παραληρημάτων τούτων, ἡ ἰδέα τῆς δεσποινίδος Βράδον ὑποθάλλεται εἰς τὸν ἐγκέφαλόν της καὶ στερεοποιεῖται εἰς παραπείουσιν καὶ διεστραμμένῃ ἐπιθυμίᾳ ἰδιοποιήσεως. Ἀρχίζει νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ οὔτε ἐαυτήν. Λέγει ὅτι εἶνε ἡ δεσποινὶς Βράδον, καὶ ὅτι ἡ δεσποινὶς Βράδον εἶνε ἡ Μέρση Μερρίκ. Αὐτὴν τὴν ἐξηγήσιν δίδει ὁ ἱατρὸς. Τί σκέπτεσθε ἐπὶ ταύτης;

— Ὅτι εἶνε κριτικωτάτη, συμφωνῶ. Ἐν τούτοις, καὶ πάλιν ὁ ἱατρὸς μεῖς ἱκανοποιεῖ ἀτελῶς. Σκέπτομαι.....

Δὲν ἦτο πεπρωμένον εἰς τὴν Λαίδην Ζάνετ νὰ ἐκφρασθῇ ὅτι ἐσκέπτετο. Ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ ὕψωσε τὴν χεῖρα διὰ δευτέραν φοράν.

— Κἀμμίαν νέαν παρατήρησιν; ἠρώτησεν ὁ Ἰούλιος.

— Σιώπα! ἀνέκραξεν ἡ γηραιὰ δεσποινα. Ἐὰν μίαν λέξιν εἴπῃς ἀκόμη, θὰ μοῦ διαφύγῃ πάλιν.

— Τί θεία μου;

— Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶχον νὰ σοι εἰπῶ πρὸ ἐνὸς αἰῶνος ἦδη. Τὸ ἐπανεῦρόν ἦδη. Εἶνε μία ἐρώτησις τὴν ὁποίαν θὰ σοι ἀποτείνω, καὶ ἃς πύσωμεν πλέον τὴν περὶ τοῦ ἱατροῦ καὶ τῶν θεωριῶν του ὁμιλίαν, ὀλίγον ἐνδιαφέρομαι. Ποῦ εὕρισκεται τώρα ἡ δυστυχὴς παράφρων; Μένει πάντοτε εἰς Λονδίον;

— Μάλιστα.

— Καὶ πάντοτε ἐν ἐλευθερίᾳ;

— Πάντοτε παρὰ τῇ οἰκοδεσποίνῃ της.

— Κἀλλιστα. Τώρα ἀπάντησον εἰς τοῦτο. Τί μέσον δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθώ-

μεν ὅπως τὴν ἐμποδίσωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσδύσῃ ἐκ νέου εἰς τὴν οἰκίαν μου εἴτε διὰ δόλου εἴτε διὰ βίας; Πῶς νὰ προστατεύσω τὴν Χάριτα; πῶς νὰ προφυλάξω ἐμαυτὴν ἐὰν ἐπανήρchet ἐνταῦθα;

— Αὐτὸ πράγματι ἐπεθυμεῖτε νὰ μ' ἐρωτήσετε;

— Τοῦτο μόνον καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Ἀμφότεροι εἶχον τόσον βαθέως προσηλωθῇ εἰς τὴν συνδιάλεξίν των, ὥστε δὲν προσέσχον, στρέφοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὑποστέγου, νὰ παρατηρήσωσι τὴν ἀνὰ μέσον τῶν φυλλωμάτων παρουσίαν εἰσελθόντος τινὸς τὴν στιγμὴν ταύτην διὰ τοῦ κήπου.

Ἦτο ὁ Ὁράτιος Δεχόλτ, προχωρήσας ἀθουρόως ἐπὶ τῶν ἰνδικῶν ψιθῶν.

Πρὶν ἢ εἰσελθῇ εἰς τὸ ἐστιατόριον ἔστη, παρατηρῶν μετὰ περιεργείας τὸν ἐπισκέπτην τῆς Λαίδης Ζάνετ, τοῦ ὁποίου δὲν ἔβλεπεν ἢ μόνον τὰ νῶτα.

Μετὰ στιγμιαίαν παύσιν ὁ ἐπισκέπτης ὠμίλησεν, ὁ δὲ Ὁράτιος ἀνεγνώρισε τὴν φωνὴν του.

Δὲν ἔκχευε πλέον τὴν ἐλαχίστην κίνησιν. Ἦσθάνετο δὺςπιστόν τινα ζηλοτυπίαν περὶ ὧσιν ὁ Ἰούλιος ἠδύνατο νὰ λέγῃ πρὸς τὴν θείαν του ἐν τῇ μυστικῇ ταύτῃ συνδιάλεξί καὶ ἀνέμενεν ἐν τῇ προσδοκίᾳ ἐπαληθεύσεως τῶν ὑπονοειῶν του.

— Οὔτε ὑμεῖς, οὔτε ἡ δεσποινὶς Βράδον ἔχετε τινα ἀνάγκην προστασίας κατὰ τῆς δυστυχοῦς ταύτης παράφρονος, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰούλιος. Ἀσκῶ ποῖαν τινα ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῆς... καὶ τὴν ἔπεισα ὅτι θὰ τῇ ἦτο ὅλως ἀνωφελὲς νὰ παρουσιασθῇ ἐνταῦθα ἐκ νέου.

— Συγγνώμην, διέκοψεν ἀπὸ τοῦ θερμοστέγου ὁμιλῶν ὁ Ὁράτιος, οὐδὲν ἐπράξατε ἐξ ὧσιν λέγετε.

Εἶχεν ἀρκετὰ ἀκούσει καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ συνδιάλεξις των δὲν ἐλάμβανε τὴν τροπὴν ἣν προσεδόκα, καὶ ἔκρινεν ὅτι εἶχεν ἕνα ἔτι λόγον, ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ εὐκαιρίᾳ ἥτις τῷ παρείχετο ὅπως ἀντιλέξῃ πρὸς τὸν Ἰούλιον καὶ τῷ ἐπιρρίψῃ ἄδικον.

— Ὡ τῆς θείας ἀγαθότητος! ἀνέκραξεν ἡ Λαίδη Ζάνετ, πόθεν ἔρχεσθε καὶ τί θέλετε νὰ εἴπητε, Ὁράτιε;

— Ἐπληροφορήθη παρὰ τοῦ θυρωροῦ σας, κυρία, ὅτι ἐπεστρέψατε μετὰ τῆς Χάριτος χθὲς τὸ ἐσπέρας καὶ ἔτρεξα ἀμέσως, χωρὶς νὰ ἐνοχλήσω τοὺς ὑπηρετάς, διὰ τῆς συντομωτέρας ταύτης ὁδοῦ.

Καὶ ἀποτεινόμενος μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν Ἰούλιον:

— Τὸ πρόσωπον περὶ τοῦ ὁποίου πρὸ ὀλίγου ἐλέγατε, ἐξηκολούθησεν, ἔχει ἤδη ἔλθει ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Λαίδης Ζάνετ.

Ἡ Λαίδη Ζάνετ προσέβλεψε τὸν ἀνέψιόν της.

Ὁ Ἰούλιος τὴν καθυσύχασε ἐνὸς βλέμματος.

[Ἐπεται συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΑΘΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἔτη Βίβλια:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφρίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [550]
«Αἰγυπτία Βασιλόπαις» μυθιστορία ἱστορικὴ, ὑπὸ Γεωργίου Ἐβερς, μετάφρασις ὑπὸ Ε. Γαλά η, Ι. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέιτ (τόμοι τρεῖς)..... Δρ. 5.50 [6]

«Ἡ μυστηριώδης Συμμορία», μυθιστορία Mary Lafon..... Δρ. 2[2,20]

«Ἡ Ναζία Μαριάνθη» μυθιστόρημα πρωτότυπον..... Δρ. 1,30 (1,50)

«Περιοδεία τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας» μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν. Δρ. 1,70 (2)

«Ὁ Ἀρχὼν τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους..... Δρ. 8 (9)

«Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα..... Δρ. 4 (4,50)

«Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ» μυθ. Δρ. 150 (160)

«Τυχὸν Σουβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου..... Δρ. 1 (1,10)

«Τὰ Ὑπερφᾶ τῶν Παρισιῶν», μυθιστορία Pierre Zaccane..... Δρ. 4 (4,20)

«Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυμφος μήτηρ» (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία A. Matthey (Arthur Arnold) Δρ. 3,50 (4)

«Τὸ φρούριον τοῦ Καρρού» καὶ «Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης» (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία Ι. Φ. Σμίθ. Δρ. 3,25 (3,75)

«Ὁ Ἀδικηθεὶς Ρογήρης», μυθιστορία Ἰουλίου Μαρῦ, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δραχ. 3 (3,40)

«Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλειάδου..... Δρ. 2 (2,20)

«Ἑλληνική» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου..... Δρ. 5 (5,30)

«Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ..... Δρ. 5 (5,30)

«Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλλης», μυθιστορία Π. Ζακόν..... Δρ. 2,50 (2,70)

«Ὁ Ἰππότης Μάιος», μυθιστορία Ponson de Terrail..... Δρ. 2,50 (2,70)

«Ἡ διδασκάλισσα», μυθιστορία Εὐγενείου Σύ..... Δρ. 3 (3,20)

«Τὰ χάλια μας», κωμῶδα Π. Λαζαρίδου ἡθοιοῦ..... λ. 70 (80)

«Ὁ παπᾶ - Κωνσταντῖνος», μυθιστορία Ἀλεβῦ..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἀδελφούλα», μυθιστορία Ε. Μαλῶ (τόμοι 2)..... Δρ. 2,50 (2,80)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλευτάρτου», μυθιστορία Pierre Zaccane (τόμοι δύο)..... Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης», μυθιστορία H. Emille Chevalier..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6,60]

«Ἡ Σειρήν», μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν..... Δρ. 1,50 [1,70]

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἦτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλ(κ)ης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δραχ. 3,50 (3,70)